

Jacob Aagaard stormester med turneringssejr i Arco, Italien.

En hurtig rapport fra Tyskland af Jacob Aagaard.

Da tyve ratingpoint for lidt åbenbart var vigtigere end at jeg har haft den tredjebedste sæson blandt alle danske spillere (hvilket på ingen måde gør mig til Nr.3), med to stormesternormer i fire turneringer, havde jeg god tid til at finde en turnering at spille samtidigt med OL. Selvom jeg var overrasket over ikke at blive spurgt om jeg ville spille OL, er det et rent akademisk spørgsmål, da jeg ville have sagt nej tak til at deltage. Jeg har siden Maj boet i Skotland og vil blive ved med det fremover, og muligvis allerede fra 2005 repræsentere Skotland.

Men måske skulle udvælgelseskomiteen (hvis en sådan findes) finde på en bedre måde at vælge holdet på end rating, der i mange tilfælde afspejler gamle resultater mindst lige så meget som nye. F.eks. kunne man tage de bedste 5 ratingpræstationer de sidste 12 måneder og lægge oveni ratingtallet. På den måde er der en balance mellem gamle præstationer og aktuel form, der giver en måde at vurdere erfarne spillere imod unge spillere på vej frem. At tage det rent på rating gjorde at på et niveau blev de andres gode resultater i 2002 sammenlignet med mine katastrofale resultater i 2002, hvor jeg kom ned på 2350 i rating.

Jeg føler mig ikke uretfærdigt behandlet, men der har tidligere været en tendens til at unge spillere ikke blev udtaget selvom de havde de bedste resultater. F.eks. har Thomas Hutters vist ikke spillet OL for Danmark.

Men tilbage til fakta. Min gode ven Thomas Luther havde lovet at spille denne lille turnering i Arco, nord for Gardasøen i Italien for noget tid siden, og var fast besluttet på at overholde sit løfte. Da hotelpriiser med fuldpension var attraktive og Ryanair lige havde åbnet nye ruter fra Prestwick til Norditalien, var det naturligt at følge efter. Det var faktisk så naturligt at det lykkedes mig at overtale Peter Bjørntoft til at tage med.

Selve turneringen var ikke forfærdeligt stærk. Fem stormestre og et par IM'ere. Min strategi var remis mod fire stormestre og vinde resten af partierne. Dette lykkedes godt (remis mod nr. 1-4) og med gevinst over den lavest ratede af stormestrene i sidste runde opnåede jeg min tredje stormesternorm. Nu mangler jeg blot at vinde omkring 50 Elo, hvorefter udnævnelsen bliver en formalitet. Faktisk var 7/9 lige netop nok til at vinde turneringen på bedst korrektion, afgjort ved at min modstander i første runde klarede sig bedre end den førsteseedede Thomas Luthers modstander...

En sjov historie der følger dette parti er at min modstander, dukkede op i restauranten på mit hotel allerede inden runden var lagt, og spurgte om jeg ville have remis hvis vi skulle mødes (hvilket kunne forudses, men ikke nødvendigvis farven). Da jeg sagde: Nej tak, jeg er nødt til at spille, begyndte han at argumentere med den ubetydelige forskel på præmierne. Den Græske stormester havde ikke for alvor spillet imod en stærk modstander i turneringen, men taget 4 hurtigere remisser mod alle spillere over 2300 han havde mødt. Men her sluttede festen altså.

Aagaard (2431) - Skembris (2446)

9.runde. 31. oktober 2004. Åbning: Caro-Kann, D42.

1.e4 c6

Hvad er det her for noget? Skembris spiller ikke Caro-Kann. Han har spillet Spansk hele sit liv og for nyligt eksperimenteret lidt med Skandinavisk. Dette var en overraskelse, men som vi skal se, også en dårlig ide.

2.c4

Ikke det mest almindelige, men et ganske udmærket alternativ til hovedvarianterne.

2...d5 3.exd5 cxd5 4.cxd5 Dxd5

Der er ikke noget i vejen med dette træk, selvom hvid undgår den mest kritiske variant. 4...Sf6 5.Sc3 Sxd5 6.Sf3 var den variant jeg gerne ville spille, men efter 6...Sxc3 7.bxc3 g6 tror jeg ikke på fordel.

5.Sc3 Dd8 6.d4 Sf6 7.Sf3 e6 8.Ld3 Sc6 9.0-0 Le7 10.Te1 0-0

Dette er en teoristilling som oftest opstår efter 1.e4 c6 2.d4 d5 3.exd5 cxd5 4.c4 Sf6 5.Sc3 e6 6.Sf3 Le7 7.cxd5 Sxd5 8.Ld3 0-0 9.0-0 Sc6 10.Te1 Sf6. I stedet for 10...Sf6 er 10...Lf6 11.Te1 Sce7 en populær måde at spille på. Denne viden er væsentlig for at forstå hvad Skembris han nu finder på.

11.a3

Det normale træk.

11...Sd5?!

Skembris er tydeligvis langt væk hjemmefra, og brugte ikke rigtigt tid på at finde ud af hvordan han skulle stille sig op. Han vælger denne opstilling med Lf6 og Sce7, som er dobbelt tempotab i forhold til de normale varianter. I stedet var det bedste træk 11...b6 som er kendt for at give sort acceptabelt spil.

12.Le4 Lf6 13.Dd3 h6

Dette er en langsigtet svækkelse, som senere giver sort den del hovedpine. Desværre for sort var alternativet ikke rigtigt bedre. 13...g6 14.Lh6 tvinger ham til at bytte løbere og svække de sorte felter omkring kongen, da 14...Te8? 15.Lxd5 vinder en bonde. 14...Lg7 15.Lxg7 Kxg7 16.Tac1 og hvid har en meget bekvem udviklingsfordel.

14.Ld2

Her gik det op for mig at jeg har lidt af et luksusproblem. Normalt vil hvid gerne spille Se5 og Dg3, men her er der et taktisk problem baseret på følgende variant. 14.Se5?! Lxe5 15.dxe5 Sxe5! 16.Lh7+

Kh8 17.Txe5 Sxc3 18.bxc3 f5 og det er tvivlsomt om hvid har fordel. Derfor besluttede jeg mig for bare at tage brikkerne med i spil. Da jeg så denne variant efter to minutter og ikke fandt nogen bedre ideer end det træk jeg spillede, undrede det mig at jeg kunne bruge tyve minutter på stillingen.

14...Sce7 15.Tad1 Ld7 16.Se5

Nu er det her let nok.

16...Sxc3?!

Denne afbytning gør ikke livet lettere for sort. Efter 16...Lc6 hvad jeg tænkt mig at spille 17.Sxc6 bxc6 18.Dg3 men Fritz omgående finder det rigtige forsvar 18...Db8! med direkte udligning. Alle hvids fordele forsvinder med dronningerne. Hvad hvid i så fald skal spille har jeg ikke regnet ud endnu.

17.Dxc3

Der er ikke noget valg i denne stilling. Sorts ide er at forstyrre hvid med 17...La4, og det vil jeg gerne spille b3 på. Alligevel brugte jeg 15 minutter på dette træk; tydeligvis et tegn på nervøsitet.

Jeg overvejede 17.Sxd7?? i ganske lang tid, men overså helt 17...Sxe4 hvorefter 18.Sxf8 Sxd2 19.Sh7 Lxd4 20.Txd2 e5 selvfølgelig er helt tabt for hvid.

17...Lc6

17...Sd5 18.Dg3 er bedre for hvid.

18.Lb1

Hvid er nødt til at holde fast i denne løber for at skabe trusler imod den sorte konge. Noget det tog mig tyve minutter at finde frem til, efter at have overvejet mange forskellige varianter. Sorts pointe med det sidste træk er at efter 18.Lxc6 bxc6 19.Sxc6 Sxc6 20.Dxc6 Dxd4 21.Lb4 redder sort sig med 21...Tfc8! og partiet ville hurtigt blive remis.

18...Dd5?

Jeg diskuterede denne stilling efter partiet med Thomas i noget tid. Det er altid spændende at diskutere denne slags stillinger med stærke spillere. Selvfølgelig spørger vi et computerprogram hvad det synes, men når der ikke er nogen direkte taktiske udvekslinger at regne på, er den slags isenkram ikke meget værd.

Thomas' spørgsmål var: Hvor skal den sorte dronning stå? For Thomas var mattruslen ikke tiltrækkende: Dronningen skal væk fra tårnenes rækkevidde, var hans vurdering. Som partiet udviklede sig synes han at have ret.

18...Db6 var det vi kiggede på efter partiet. Efter 19.Dc2 Sf5 skal hvid spille 20.Sxc6 (Efter 20.g4?! Lxe5 21.dxe5 Dd4! er hvids eneste mulighed 22.h3 Dd5 23.De4 hvor han skal passe på ikke at komme til at stå værre.) 20...Dxc6 21.Lc3 med en lille fordel. En mulig variant som vi kiggede på var 21...g6 22.Dd2 Lg5 23.De2 Tad8 (næppe det bedste) 24.Le4 Dc7 25.d5 og hvid nyder løberparret fuldt ud.

19.Dg3

Endelig begyndte jeg at spille hurtigt. Jeg brugte kun få sekunder af min resterende tredive minutter på dette træk. Til gengæld tog min modstander sig nu en ordentlig tænker på en halv time, hvorefter vi havde lige meget tid tilbage.

19...Dxd4?!

Dette er en meget risikabel beslutning. Nødvendigt var 19...Kh8 hvor jeg tænkte på at spille 20.Lb4 uden at tænke videre over konsekvenserne. Faktisk truer der både 21.Le4 og en lidt mere elegant taktisk fidus som kommer til udtryk i denne variant. 20...a5 21.Lxe7 Lxe7 22.Dg6!? fxg6 23.Sxg6+ Kg8 24.Sxe7+ Kf7 25.Sxd5 og hvid har vundet en bonde.

20.Sg4!

Selvfølgelig havde Skembris set dette og fundet det eneste svartræk (som jeg ikke havde set), men alle muligheder kunne han selvfølgelig ikke se, og ud over at hvid nu vinder forceret, så virker det også praktisk uklogt at tage en sådan bonde. Men nu var der jo også problemerne med at finde et alternativ... Her er computeren ikke meget værd. Den er forelsket i det "flashy", men tamme 20.Sd7?! hvor sort svarer 20...Dxd7 21.Lc3 Lxc3! 22.Txd7 Lxe1 23.Txe7 La5 og han står endda bedst.

20...h5!

20...Dxb2 troede jeg var det kritiske, men mon ikke jeg havde fundet 21.Sxh6+ Kh8 22.Dh3! og hvid vinder på grund af matten på h7 og på grund af 22...g6 23.Sf5+ Kg8 24.Sxe7+ Lxe7 25.Lc3 og dronningen falder. Dette var den sværeste beslutning i partiet for mig. Med kun 20 minutter tilbage valgte jeg det der ser ud til at være den stærkeste forsætning.

21.Sh6+!

21.Sxf6+?! Dxf6 22.Lg5 vinder ikke en officer, men fører til Skembris' ønskede remis efter 22...Sf5! 23.Lxf6 Sxg3.

21.Lf4?! Dxb2 22.Td2 Dc3 virker heller ikke til at føre nogen vegne hen.

21...Kh8

22.Lc3

Her er løberen ideelt placeret. Hvis man tænker over det er det ikke overraskende at hvid vinder i alle varianter.

22...h4?!

Dette giver mindst modstand.

22...Dh4 23.Dd3! var min grundide. Det svageste felt i den sorte stilling er h7. Ingen andre brikker end kongen dækker det, og det er selvfølgelig der sort skal angribes! (Ja, jeg tænker faktisk på den måde engang imellem.) 23...g6 24.g3 Dh3 (24...Dg5 25.h4 og hvid vinder en officer.) 25.Lxf6+ Kh7 og selvom hvids officer ikke kommer ud er den stadig ekstra. Under partiet havde jeg set at 26.Df1 i det mindste er bedre for hvid, men mon ikke jeg havde fundet 26.f3 Sd5 27.Sxf7! og hvid vinder.

Det træk jeg var mest bange for under partiet var 22...Dc4!? der dækker det vitale d3-felt, og dermed gendriver min grundide. Selv efter jeg havde spillet mit sidste træk havde jeg ikke fundet noget tilfredsstillende, men efter noget tid fik jeg den ide at tage flere brikker med i spil med 23.Te5!!

(analyse diagram)

som viser sig at være den eneste måde at vinde på. Hvid vinder nu i alle varianter. 23...h4 (23...g6 24.Txh5 Lxc3 25.Th4 Dc5 var det så langt jeg nåede i denne komplicerede variant før Skembris valgte sit træk. Hvid vinder nu på mange måder, mest naturligt med 26.Dxc3+! som Skembris omgående spottede. 26...Dxc3 27.Sf5+ Kg8 28.Sxe7+ og hvid vinder en officer.) 24.De3! (24.Th5 ser attraktivt ud, men fører kun til remis efter 24...hxg3 25.Sg4+ Kg8 26.Lh7+ med evigskak. Men hvorfor skulle hvid stoppe angrebet.) 24...Sg6 Det bedste forsøg på et forsvar. (Jeg havde ikke set så meget ud over 24...Lxe5 25.Dxe5 f6 26.Dh5 med matgivende angreb, som sammen med det simple Te5-h5 var hovedideen bag 23.Te5.) 25.Th5 Den direkte vej er oftest også den hurtigste, selvom der er andre gode træk i stillingen. Nu er 25...Sf4 det eneste træk. Nu følger en helt fantastisk afslutning, som jeg sikkert havde fundet, da jeg har set denne form for manøvre med Lh7+ fulgt af Lf5 før.

(analyse diagram)

26.Dxf4!! Dxf4 27.Sg4+ Kg8 (27...Dh6 28.Txh6+ er mat i få træk.) 28.Lh7+ Kh8 29.Lf5+!! Jeg er vild med denne form for taktiske træk. Her afskæres den sorte dronning fra forsvaret af f6. 29...Kg8 30.Sxf6+ gxf6 31.Lxf6 og sort er mat om et lille øjeblik.

Bemærkelsesværdigt tager det min laptop fem minutter at vælge 23.Te5 som det bedste, men uden at se at det er helt fantastisk. For den slags stillinger det er usædvanligt og viser hvor kompliceret stillingen er. Alligevel er denne kombination ufattelig harmonisk og noget af det smukkeste jeg har set indenfor denne form for dynamisk harmoni.

23.Dh3

Nu er det let at være hvid.

23...Df4 24.Sg4

Dette havde Skembris vist overset da han spillede 22...h4, men han overvejede slet ikke 22...Dc4, så der var vist ikke så meget at gøre. Nu vinder hvid helt automatisk, da sort ikke kan opgive dækningen af h4-bonden, men heller ikke kan gøre noget ved det generelle pres imod hans kongestilling.

24...Sg6

Alternativerne er som sagt ikke bedre.

24...Tg8 25.Td4! og hvid vinder.

24...Dg5 25.f4!? og hvid vinder.

24...Lg5 25.Ld2! og hvid vinder.

25.Sxf6

Den præcise måde at gøre det på.

Efter 25.Lxg6 fxg6 26.Sxf6 kan sort spille det desperate 26...Txf6 hvorefter han bare taber en kvalitet.

25...gxf6 26.Lxg6 fxg6

27.Td4

Med en helt åben kongestilling og de tunge brikker i aktion er der ingen problemer for hvid længere.

27...Df5 28.Txh4+ Kg8 29.Th8+ Kf7 30.Dh7+ Ke8 31.Txf8+ Kxf8 32.Lb4+

Skembris håbede på noget modspil med ...Dg4 efter at hvid tager tårnet, men direkte mat er selvfølgelig at foretrække.

1-0

Slutstillingen: Der var tre spillere med lige mange points, men heldigvis var dette en af de sjældne turneringer, hvor præmierne blev uddelt udelukkende på korrektion.

1. IM Jacob Aagaard, Danmark. 7 af 9.
2. GM Thomas Luther, Tyskland. 7 af 9.
3. GM Milan Drasko, Serbien. 7 af 9.